

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010358
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1615010358.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného O. S. a spol., pre zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods.3 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaniach obžalovaných O. S. a Dominika C. proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo 17.05.2017 sp. zn. 1T/126/2015, na verejnom zasadnutí konanom 19. apríla 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných O. S., nar. XX.XX.XXXX a W. C., nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo 17.05.2017 sp. zn. 1T/126/2015 obžalovaní O. S. a W. C. boli uznaní za vinných pre zločin krádeže § 212 ods. 1 ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods.2 Tr. zák. a v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 11.11.2013 do 11.00 h dňa 02.12.2013 v rekreačnom dome v Borinke, časť zv. „Za ihriskom“, odsunuli oplotenie z karirohoží, vošli na pozemok, za pomoci neoprávnene získaného kľúča vošli do domu cez balkónové dvere a z jeho priestorov odcudzili 4 ks vodovodných batérií, 4 ks vodovodných batérií na WC, konvektomat zn. Thermal, elektrickú vŕtačku neznámej značky, rôzne pracovné náradie, sklenené ohňovzdorné dvierka na krb, rôzne keramické a olovnaté vázy a hrnčeky, 20 ks ruských samovarov, rôzne oblečenie a posteľnú bielizeň, elektrický kábel v dĺžke asi 75 m, taktiež poškodili dvojce vnútorné dvere a elektrické káblové rozvody, čím vyradili prívod elektrickej energie a zabezpečovacie zariadenie, čím spôsobili poškodenému L.. A. H. škodu krádežou vo výške 2.700,- eur a poškodením 2.500,- eur, hoci bol obvinený W. C. trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/83/2013 zo dňa 29.05.2013, právoplatným dňa 31.05.2013, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému O. S. podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, písm. l/ § 37 písm. h/, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému O. S. výkon uloženého trestu podmienene odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola tomuto obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní 3 roky.

Podľa § 51 ods.4 písm. c/ Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g/ Tr. zák. bola obžalovanému uložená povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Obžalovanému W. C. bol podľa § 214 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, §42 ods.1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, Tr. zák. bol tento obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Tr. zák. bol obžalovanému zrušený výrok o treste, ktorý mu bol uložený:
- v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 15.07.2014 sp. zn. 2T/68/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.08.2014,
- v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 29.12.2014 sp. zn. 3T/18/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.01.2015,
ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúci, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. boli obžalovaní O. S. a W. C. spoločne a nerozdielne zaviazaní zaplatiť poškodenému L.. A. H. škodu vo výške 5.200,- euro.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. okresný súd odkázal poškodeného L.. A. H. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolania obžalovaní O. S. a W. C. v zákonnej lehote uvedenej v § 309 ods. 1 Tr. por. ako osoby oprávnené podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

V písomných dôvodoch svojho odvolania obžalovaný O. S. prostredníctvom zvoleného obhajcu konštatoval, že odvolanie smeruje iba do výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že v súdnom spise sa nachádzajú iba odborné vyjadrenie istého subjektu, ktoré bez bližšieho vysvetlenia a zdôvodnenia, prečo a o akú výšku hodnoty k jednotlivým veciam, ktoré nikdy nevidel, ktorých rok výroby je neznámy alebo starší ako päť rokov ku dňu vyhlásenia rozsudku, navyše tento subjekt nepozná množstvo a druh niektorých vecí (napr. káble), napriek tomu určoval hodnotu odcudzených vecí s presnosťou na jedno euro, bez akejkoľvek diferenciacie (napr. vodovodná batéria stará päť rokov, bez udania značky a zistenia jej amortizácie mohla v čase ohodnotenia stáť od 5,- euro do 100,- euro). Orgány činné v trestnom konaní následne ani neodpočítali hodnotu vrátených vecí (napr. keramika), hoci toto malo význam pre výrok o náhrade škody. Navyše zo zápisnice o obhliadky z miesta činu a vyhotovenej fotodokumentácie je zrejmé, že sa nejednalo o používaný objekt (chatu), naopak, táto stavba bola zanedbaná, dokonca je tu podozrenie, že tu bol požiar. Záverom odvolateľ konštatoval, že s poukazom na uvedené skutočnosti, považuje výrok o náhrade škody za arbitrárny a nepreskúmateľný. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a sám rozhodol spôsobom, že poškodeného odkáže na civilný proces.

Naproti tomu obžalovaný W. C. do dňa konania verejného zasadnutia pred odvolacím súdom, podané odvolanie žiadnym spôsobom neodôvodnil.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní oboch obžalovaných, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil tak obžalovaný W. C., ako aj obžalovaný O. S. i jeho obhajca a napokon prokurátorka krajskej prokuratúry. Odvolací súd podľa § 294 ods. 1 Tr. por. verejné zasadnutie vykonal bez prítomnosti poškodeného L.. A. H., keďže takýmto postupu nebránili žiadne zákonné prekážky.

Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom predniesol záverečný návrh obhajca obžalovaného O. S.. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade škody a sám rozhodol spôsobom, že odkáže poškodeného L.. A. H. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na verejnom zasadnutí zástupkyňa krajskej prokurátorky navrhla odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný W. C. na verejnom zasadnutí uviedol, že výrok o náhrade škody prvostupňového rozsudku považuje za nesprávny. Je presvedčený o tom, že sú tu pochybnosti o správnom ustálení výšky spôsobenej škody. On najlepšie môže vedieť, čo ukradol, prípadne akú hodnotu to malo.

Obžalovaný O. S. na verejnom zasadnutí rovnako namietal výrok o náhrade škody napadnutého rozsudku. Chce niesť zodpovednosť len za to, čo skutočne spôsobil. Domáhal sa, aby jeho odvolaniu bolo vyhovie tak, ako to predniesol jeho obhajca.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obaja odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolania obžalovaných O. S. a W. C. nie sú dôvodné.

Vzhľadom k podaným odvolaniam oboch obžalovaných výlučne voči výrokom o náhrade škody, odvolací súd nepreskúmal výroky o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ako ani výroky o uložených trestoch.

Odvolací súd v tomto smere iba dodáva že obžalovaní O. S. a W. C. na hlavnom pojednávaní konanom 17.05.2017 urobili vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., t. j. že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne senát okresného súdu prijal vyhlásenie oboch obžalovaných podľa § 257 ods. 7 Tr. por. Je nutné tiež uviesť, že pred prijatím vyhlásenia predseda senátu okresného súdu obžalovaných poučil o ich právach, o zmysle priznania, jeho význame a prípadnom ďalšom postupe. Súd I. stupňa obom obžalovaným položil podľa § 257 ods. 4 a § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por. otázky, na ktoré obžalovaní odpovedali kladne a až potom rozhodol okresný súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením, že vyhlásenie obžalovaných prijíma a vyhlásil podľa § 257 ods. 8 Tr. por., že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku nevykoná, pričom vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Pre úplnosť treba zdôrazniť, že rozsudok Okresného súdu Malacky zo 17.05.2017 sp. zn. 1T/126/2015 vo výroku o vine a treste vo vzťahu k obom obžalovaným sa stal právoplatným dňa 17.05.2017. Tento rozsudok v zmysle ustanovenia §172 ods. 2 Tr. por. neobsahuje ani odôvodnenie, nakoľko prokurátor i obžalovaní O. S. a W. C. sa po vyhlásení tohto rozsudku vzdali odvolania, tak čo do výroku o vine, ako aj do výroku o treste, pričom obaja obžalovaní podali odvolanie výlučne do výroku o náhrade škody.

Odvolací súd napokon preskúmaním výrokov o náhrade škody napadnutého rozsudku zistil, že tieto výroky zodpovedajú stavu veci a zákonu, keďže poškodený si uplatnil svoj nárok na náhradu škody riadne a včas, pričom ide o nárok v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaných O. a W. C..

K odvolacím námietkam krajský súd dodáva, že výrok o náhrade škody má mať podklad vo výroku o vine. Pokiaľ súd I. stupňa uznal obžalovaných O. S. a W. C. za vinných pre skutok spočívajúci v tom, že v presne nezistenom čase od 11.11.2013 do 11.00 hod. dňa 02.12.2013 v rekreačnom dome v Borinke, časť zv. „Za ihriskom“, odsunuli oplotenie z karirohoží, vošli na pozemok, za pomoci neoprávnene získaného kľúča vošli do domu cez balkónové dvere a z jeho priestorov odcudzili 4 ks vodovodných batérií, 4 ks vodovodných batérií na WC, konvektomat zn. Thermal, elektrickú vŕtačku neznámej značky, rôzne pracovné náradie, sklenené ohňovzdorné dvierka na krb, rôzne keramické a olovnaté vázy a hrnčeky, 20 ks ruských samovarov, rôzne oblečenie a posteľnú bielizeň, elektrický kábel v dĺžke asi 75 m, taktiež poškodili dvojve vnútorné dvere a elektrické kábové rozvody, čím vyradili prívod elektrickej energie a zabezpečovacie zariadenie, čím spôsobili poškodenému L.. A. H. škodu krádežou vo výške 2.700,- euro a poškodením 2.500,- euro, a tento skutok okresný súd právne posúdil ako zločin krádeže § 212 ods. 1 ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. a v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., potom za predpokladu, že boli splnené ostatné podmienky pre rozhodnutie o náhrade

škody, bol súd povinný rozhodnúť o náhrade škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por.(hoci len sčasti) a nie zbytočne odkazovať poškodeného L.. A. H. s celým jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Dokazovanie vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody sa v posudzovanej veci vykonalo na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom za súčinnosti procesných strán, pričom aj tu bola uplatnená všeobecná zásada zisťovania skutkového stavu bez dôvodných pochybností a v potrebnom rozsahu, ako aj zásada voľného hodnotenia dôkazov.

V posudzovanej trestnej veci bol poškodeným L.. A. H. nárok na náhradu škody vo výške 7.750,- euro riadne a včas uplatnený, teda najneskoršie do skončenia vyšetrovania.

V súdnom spise, ktorého súčasťou je aj vyšetrovací spis, bolo tiež orgánmi činnými v trestnom konaní zabezpečené odborné vyjadrenie ohľadom ohodnotenia odcudzených vecí (na č. l. 52 - 54). Ani odvolací súd nemal dôvod spochybníť správnosť a objektívnosť tohto odborného vyjadrenia, navyše v jednoduchých prípadoch sa možno uspokojiť len s odborným vyjadrením a nevyžaduje sa znalecký posudok. Toto odborné vyjadrenie v každom smere spĺňalo zákonné podmienky, ako to má na mysli ustanovenie § 144 ods. 3 Tr. por., pričom ani jeden z obžalovaných v prípravnom alebo súdnom konaní nespochybňoval toto odborné vyjadrenie, ani sa nedomáhal, aby osoba uvedená v tomto odbornom vyjadrení (Y. S.) bola vypočutá ako svedok k obsahu tohto odborného vyjadrenia. Na základe tohto odborného vyjadrenia sa potom v tzv. skutkovej vete obžaloby, ako aj prvostupňového rozsudku, ustálila výška spôsobenej škody na odcudzených veciach v čiastke 2.700,- euro, hoci poškodený vo svojej výpovedi uvádzal výšku spôsobenej škody na odcudzených veciach v čiastke 5.250,- euro. Čo sa týka spôsobenej škody na poškodenom zariadení, čiastka vo výške 2.500,- euro bola ustálená na základe výpovede poškodeného L.. A. H., s ktorou korešpondovala aj zápisnica o ohliadke miesta činu s vyhotovenou fotodokumentáciou. Táto ustálená čiastka ohľadom poškodeného zariadenia bola tiež súčasťou tzv. skutkovej vety obžaloby a napokon aj rozsudku okresného súdu. Znovu treba zopakovať a pripomenúť, že prvostupňový rozsudok vo výroku o vine (súčasťou ktorého je aj tzv. skutková veta) nadobudol právoplatnosť dňa 17.05.2017 a tento výrok už nemôže byť premetom prieskumnej povinnosti zo strany odvolacieho súdu.

Okresný súd žiadnym spôsobom nepochybil, keď v rámci adhézneho konania podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaných O. S. a W. C. spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L.. A. H. spôsobenú škodu vo výške 5.200,- euro a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného L.. A. H. odkázal so zvyškom jeho nároku na náhrady škody na civilný proces.

Vzhľadom k tomu, že skutkové zistenia okresného súdu vo vzťahu k výroku o náhrade škody sa opierali o objektívne dôkazy, ktoré boli kontradiktórnym spôsobom vykonané na hlavnom pojednávaní a o ich vierohodnosti a zákonnosti neboli žiadne relevantné pochybnosti, potom ani odvolacie námietky oboch obžalovaných nemohli obstáť. V tomto smere je výrok o náhrade škody prvostupňového rozsudku preskúmateľný i právne udržateľný a preto neexistuje žiadny zákonný dôvod na zmenu tohto napadnutého výroku rozsudku, hoci sa tejto zmeny obaja obžalovaní v podaných odvolaniach domáhali.

Na podklade týchto úvah, odvolací súd rozhodol o odvolaniach obžalovaných O. S. a W. spôsobom, vyplývajúcim z výrokového časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.